

Any XXII núm. 4,617

Barcelona: Dilluns 25 de mars de 1912

Edició del VESPRE

5 cent.

Redacció y Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entre
(PROPI DE LA RAMBLA)
IMPRENTA
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anunciada, esqueta, comunicació
clàssica a preus convencionals. Per
edició del vespre s'admeten esqueses
mortuaries fins a les sis de la tarda.
Per l'edició del matí, fins a les vuit
de la matinada.

SANT DEL DIA: L'Anunciació de Nostra Senyora
Sant de doma. Sant Cebrià, 7 dies, més. — Quaranta Horas: A la iglesia de Religiosos de María Immaculada (carrer) servir domèstich,
Mons. Cornell de la Torre. — Missa d'ofici. A les vuit del matí a les vuit de la nit. — Ofici. A la capella del Convent de María: Nostra Senyora
de la Salut. — Iglésia. — Dama: Nostra Senyora de les Gràcies. — Sant Pau. — Missa d'ofici. A l'Anunciació de la E. Vergo Maria, color blanc. —
La de demà: Sant Brani, blanc y cont. color blanch. — Adoració nocturna: Dijous dia 29. Torn del Santissim Cor de Crist.

HOBES D'OBSEVACIÓ: 9 matí y tarda. — Baròmetre a 0° i al nivell del mar: 76,05; 76,57. — Temperatures: Màniga, 22,8 sol; 21,7 ombra. — Minima:
mat: 9,5; ombra: 7,7 reflector. — Temperatura: 17,5. — Vient a les 24 hores: 0,03. — Alçada d'espuma en milimètres: 4,02. — Graus d'humitat:
mat: 90,6. — Direcció del vent: O. N. O. S. — Velocitat del vent: 4,4 mts. — Nivell del mar: 24,8 mts. — Clima: 12, C. K. — Canibal: 10.

Sortida del sol: 7,12. — Posta: 5,09. — Sortida de la lluna: 11,24 m. — Posit: 155.

D. ISABEL RAVENTÓS Y PRIETO
viuda en primeras nupcias de don Miquel García-Martínez
murió el día 12 del corrente
havent rebut els Ausells Espirituals y la Benedicció Apostólica
(A. C. S.)

El seu espòs don Joan Bla. Soler, fills Cloilde, Matilde y Heribert, fill polític doctor don Joan Grau Llusa, neta Raquel, germana donya Agnès y don Félix, germanos polítics, nebros, cosins, germanos demés parents y la rabi social: «Grau y Buñol, S. en C.», recorden als seus amics y coneguts tan irreparable pèrdua y els conviden a les misses que, pera l'etern descans de la seva ànima, se celebraran demà dimarts, dia 26, de deu a dotze, a l'església de la Casa Provincial de Caritat.

Per respecte a la sanctitat del temple el dol se dóna per despedit
No's convida particularment.

L'Excm. y Illm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència a los fidels diocesans per cada acte de pietat que practiquen en sufragi de l'ànima de la finada.

Cap d'anys de la mort de
D. Miquel Nebot y Boneta
(A. C. S.)

Els seus fills Enrich, Albert (ausent), Neus y Josefina, fills polítics don Domingo Mas Ramis y don Miquel Duran Roig, filles polítics donya Teresa Zaido y donya Antera Josepha Perelló (ausent), neies, nets, nebots, cosins y demés parents, y la rabi social: «Durán y Fossas», ad recordar als seus amics y coneguts tan sensible pèrdua els preguen el tingüin present en dues oracions y se serveixin assistir a les misses que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran a l'església del Bon Succés, demà, dimarts, 26 del corrente, de deu a dotze, per lo qual's quedarán sumament agrairats.

Per respecte a la sanctitat del temple el dol se dóna per despedit
L'Excm. y Illm. senyor Bisbe de la diòcesis s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència per cada acte de pietat o oració en sufragi del finat.

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

U. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Giros, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

CONTRA LA TOS EXIT ADMIRABLE
Aixarop del Dr. Villegas
(A BASE DE BROMOFORMO Y HEROINA).
Alivis al acte y cura tota classe d'efectos bronquials. Els catarròs, els tisachs, els asmàtiks, els dismènchs y quant pataxin bronquial, fatiga y expectoració deuen usarlo com a remèi radical, segur y exclusiu.
DEMÀNIS EN FARMACIES

ANÒNIMA CLAUDIO DURAN
Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Sostres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guix
Patent núm. 51.570. — Economia, resistència, depressa en construir Dipòsits, Canonades, Ponts, Edificis industrials y tota mena de construccions ab cement armat.

EL SIGLO
GRANS MAGAZZENS

Setmana Santa

Alta novetat en Llanes y Sedes
a preus sumament reduïts
Mantellines desde Pts. 3

NOUS ASSORTITS en
Teixits de llana - Teixits de seda
Teixits de cotó pera brases y vestits de
PRIMAVERA Y ESTIU

Complet assortit en cambres y accessoris fotogràfics
Secció de Fotografia
Planta baixa

Plaques Lumière, Jouglà, Agfa,
Otto, etc., a preus molt limitats.

Don Jean Porta y Nolla

COLEGI DE CATALUNYA

BAIX L'ADVOCACIÓ DE NOSTRA SENYORA DE MONTSERRAT

Benedic especialment per S. S. el Papa Lleó XIII

Dirigit per les professoras donya Josepha, donya Francisca, donya Remey y donya Carme Ferran, ab la cooperació de distingits professors. Director espiritual.

Mitj pensionistes y externes. Espayosos patis d'asirjo, Claris, 31, pral. primera

Dr. J. LORCA Ex-monitor de la clínica de Viles Urinaries de la Facultat de Medicina de París. Consulta: Plaça Catalunya, 3, 1er, de 8 a 5. — Económica per obrers, de 7 a 8.

Dr. A. Presta Especialista Orolles, Nas, Gorja y Tuberculosis. Pelayo, 12, pral. — Consulta de 9 a 10 y de 3 a 6.

D'Alemanyia

Dimissions ministerials

El govern alemany no logra un moment de tranquilitat. La vaga dels carabiners s'esténgeix com podia preveure per les circumstàncies en què's va produir. Els miners de Silesia, que son els més mal pagats del imperi y els únics que oferien perill, ni siquiera han incitat el moviment. Però, en canvi, la dimissió del secretari d'Husenda, Wermuth, y els mestres que han embolicat aquella dimissió fan pensar que hi hagut dificultats importants en les altes esferes polítiques.

L'escà del pecat ha sigut igual que fou en 1909, quan la caiguda del Bülow: la diferent apreciació de com s'han de cobrir les despeses militars y marítimes y la importància que s'ha de donar a n'aquestes despeses. No hi ha manera de entendre's amb el Reichstag en aquesta qüestió. Els catòlics, s'agafen tots els conservadors son partidaris resolts d'aumentar l'exèrcit y la marina, pero no volen el medi que'l govern dona per subvenir al cost d'aquest augment. Els partits d'esquerre socialistes y progressistes, no volen el fi, son formals enemics de la política militar. L'impost de successions, y l'acceptació per reformar el sistema tributari de l'imperi. No més els liberals accepten els dos termes; son l'única partit governamental, però son una minoria, 45 diputats entre 397.

Portar a cap aquesta política ajudaria de la dreta perals projectes militars y de l'esquerra per la reforma tributaria, es, com se comprend, francament impossible y està per lo tant replantejada la qüestió que va costar a n'el principi Bülow la separació del seu càrrec.

Una reforma del impost sobre els alcohols, ya sembla que podrà evitar el conflicte. Consisteix essencialment en abolir una exēmpte que els propietaris de l'est de l'Elba disfruten y havia de produir un augment d'uns 50 milions, que bastaven per anar fent. Però les dificultats de la exacció tal com venia proposada han trobat en l'Allemanya del Sud una tal oposició, que si el projecte no està abandonat per complet, no li faltarà pas gran cosa.

Al mateix temps que'l Reichstag el Consell federal oposa resistència al impost de successions, car es partidari de que l'Imperi nutreixi la seva història ab les grans contribucions indirectes, y com que una dificultat may ve sola, al mateix temps que'l secretari d'Husenda, sembla que l'ha dit el exterior, el famós Kiderlen-Waechter, de qui tan s'ha parlat per juliol passat, quan el cop d'Agadir. La seva política no ha agradat a la opinió, no del tot justa en aquest punt, y's parla de si ocuparà la Embaixada.

Una reforma del impost sobre els alcohols, ya sembla que podrà evitar el conflicte. Consisteix essencialment en abolir una exēmpte que els propietaris de l'est de l'Elba disfruten y havia de produir un augment d'uns 50 milions, que bastaven per anar fent. Però les dificultats de la exacció tal com venia proposada han trobat en l'Allemanya del Sud una tal oposició, que si el projecte no està abandonat per complet, no li faltarà pas gran cosa.

Al mateix temps que'l Reichstag el Consell federal oposa resistència al impost de successions, car es partidari de que l'Imperi nutreixi la seva història ab les grans contribucions indirectes, y com que una dificultat may ve sola, al mateix temps que'l secretari d'Husenda, sembla que l'ha dit el exterior, el famós Kiderlen-Waechter, de qui tan s'ha parlat per juliol passat, quan el cop d'Agadir. La seva política no ha agradat a la opinió, no del tot justa en aquest punt, y's parla de si ocuparà la Embaixada.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va ferho a ver entusiasmado.

La competència del orador, el coneixement del assumpte que té, per haver intervint en la seva redacció y discusió, y l'Opportunitat, van atraure una gran concordança que va aplaudir al conferenciant varies vegades, y al final va fer

constatats mercés als historiadors que la família i el llenguatge dels vells jutis tinguen tant de comú amb la família i el llenguatge dels moderns europeus.

Hi ha hagut una altra raó pera que la Història fos gràcia suprema del vint-i-un. La corrent abjecció de l'art ha fet que, durant aquest segle, molts experts selectes i veritablement artistes, que en altres temps haurien posser estat poètes o autors dramàtics, se'n estessin d'això i d'oungessiu en canvi a la Història la energia de les seves facultats. Pera haver d'explicar el com de la Lluïsta i el Ramón acaben essent promesos o el que de l'autor de Madame Dupont ab un capità de cavalleria, moltes ànimes de poeta dramàtic s'han estimat més entratre siglo XV o siglo VIII enllà. Lo mateix poden dir pensant en altres gènies literaris. Les genuines epopeyes les escriuen en el segle XIX els historiadors, i no els historiadors rebreixen, precisament, sinó ell d'una formidable eruditio científica. El veritable poeta d'aquest temps no es (que! ha de ser!) el reputat escenògraf Monsieur Victor Hugo. No ho son tampoc ni Frederick Mistral, ni el nostre Mossen Cinto, ni el flamenc De Coster, ab la seva curiosa Legenda de Ulienspiegel. El veritable poeta èpic del segle XIX es Momensen. Y no hi ha res que s'assesti tant a una successió de rapideses com la triomfal dinastia dels historiadors alemanys, dels Schlesser, dels Gervinus, dels Lydel dels Treitschke, bastint pera la seva paràula a força d'eruditio, de sabiduría de lirisme encis, l'admirable fabrica d'un Mite Imperial.

Ens resta parlar de la segona gràcia, inventada del Noucent, de la Melicena. Mes aquesta b's mersix una altra glòria. Grossa que avui el Glosador no sabrà pas escriure sense que fortament el cor li bategui de joia, d'entusiasme y de gratitud.

XENIUS.

Teatres.

CATALA
Sindicat d'autors catalans

"La Germaneta"

Comèdia en dos actes,
den Manuel Folch y Torres

En Manuel Folch persevera en el seu camí de crear un repertori de fina comèdia. Perque "La Germaneta" té mateixa aire distingit, la mateixa delicadesa, la mateixa gràcia que tenen les perduides anteriorment pel seu autor y entre les quals poden triar-se com a més característiques el quadre "Un interior" y la comèdia en dos actes "Les ales de cera".

Sovint, en les comedies den Manuel Folch, la nota lleugerament dramàtica sembla que vagi a desviar l'armonia del placit conjunt. No cal posar-hi se'n, perque la cosa no passa d'intent. Totseguit tornem a la comèdia y el cor se sent al punt reposat.

La faula de "La Germaneta", vé, segons nota un dels personatges al final, un canvi de figures en un costit. En una família vingué a menys la nostra germanes, l'una de les quals s'estima un al cost. Y justament aquella se'n sollicitada en matrimoni per un vindo jove, ric y simpàtic... La nostra yá se resigna al sacrifici per amor a la família. Pera la germana petita, la germaneta, no pot veure sacrificiar l'amor del qual ha estat confident. Y lo que fa es procurar pendrel promès a la gran. Y enamora al vindo... y se'n amora... y tot acabà en pau y gràcia de Déu, sense sacrifici per part de ningú, sinó ab molta joia per part de tot-hom. Cada ovella ab sa parella, veusos aquí.

Jo: això es prepan, combina, jugat y resolt en dos actes molt ben tallats, qu'en públic segueix ab gran atenció y interès y aplaudisse de gust.

La interpretació—poet a estones una mica inseguera—va donar lloc a la nostra Emilia Baró a crear el paper del protagonista ab aquella gràcia, ben guiat, y seguretat que la fan una de les actrius més notables. La Fremont, en la germana gran, va saber mostrar alternativament la reserva y la tristor que constitueixen el fons del personatge. La sevra Verdier va dir ab aplom el paper de mare, resultant una parella digna den Bergés, el qual, ab tot y ser un actor tan essencialment cómic, va realisar lo que ben pochs actors còmics poden realisar: plorar sense fer riure, siné per contrari, encomanant el sentiment a l'audiòri. També mereix un tincor elogi a Barbosa, fent deliciosament un paper de jardiner frescal, com el mereixen en Blanca y en Carles Capdevila, encarregats respectivament dels papers de viudo y d'enamorat, tots dos més difícils de lo que pugui semblar a primera vista a la gent que no es de teatre.

Al final de cada acte y sobretot del segon, l'autor va haver de sortir a escena repetides vegades.—J. M.

Sobre «El Tresor»

L'endrit crítich den Emili Tintorer dedica la major part del folletó-teatral de les Notícies al estudi de l'obra del nostre bon company en Joseph Morató, «El Tresor».

Del interessant estudi que fa d'aquesta comèdia el senyor Tintorer, retallam aquest paràgraf:

«No es obra para intel·lectuals amants de discussió y demòdicos de lo clàssic. Morató no quiere salir de los viejos moldes. Va derecho al corazón del públic que conoce perfectamente. Coneix la secreta para emocionarle para mitigarle, para hacerle llorar y reír alternativamente, sin fatigarle, sin cansarle jamás. Morató se apodera del públic a les primeras escenes, le lleva al terreno de su ficció y no le suelta hasta haber agotado toda la sensibilitat de que es susceptible aquell corazón sencill i crudul. La maestría de Morató, en exponer el drama, en desarollarlo y en desenllaçarlo, todo muy ponderado, muy armònic, muy teatral, en una palabria, es asombrosa. «El Tresor», es una obra teatral per excellència, segün el patró de viejas escoles, pero muy habilitat modernitzada. Convencional en el fondo, el autor sabe justificar todas las incidències del drama. Y es esta perfecció de forma, esa pulcritud de procediments, esa gallarda desenvolupura con que suscita y sortea toda sorte de dificultades, lo que nos admira, lo que, como en ninguna obra suya, le da patente de autor teatral, de autor que mitja y doma su arte.»

La popular revista teatral «La Escena Catalana», en el número corresponent a la present setmana publica un treball den Morató escrit ab motiu de l'estrena de «El Tresor», y en el qual conta'l nostre bon company com varien nàixer les seves aficions a les coses de teatre.

A continuació d'aquest treball hi va una critica de l'obra estrenada. Les dues aquestes paràules que es complaven en reproduir:

«Pàgina brillant aquesta que en Joseph Morató acaba d'afeigir! Ara com sempre la pràctica diària desarma les nostres ressenyes y per això preferim deixar observacions personals a fer críptic d'obres. Mes, ab tot, no sabem estarnos de recomanar aquell diàleg breu, precís, plàstic, literari, de «El Tresor». I aquelles escenes magistral-

ment planejades y resoltes, ab els personatges que hi intervenen tan ben caracterisats que a les primeres paraules ja han près, als n's del espectador, reieix inesborrable. «Don Pere Rocatós, en «Cabras, l'Enriqueta», etc... Y, encara, aquell interés de bona mena que desperta l'obra; interès que ja s'inicia al alsarel teló, s'enrobaix a media que l'accio avanza, artística y segura, fins a ferse irresistible al final del segon acte, clos de mà mestra. Vé'l tercer acte, y quan sembla ja acabada la intriga, venen ab quina habilitat l'autor representar la comèdia, subtilísima, antelectualista, fins a deixarla llesta ab veritable delicadesa y enginy... Ben merecudes, justes foren les ovacions consegudes y aquell calor que'n restà al teatre, aviat en les successives representacions.

Les quals—sigui dit en honor de la empresa y la companyia—son dignes, en presentació de l'obra y treball dels actors, de la nova comèdia den Morató.

L'Associació Musical de Barcelona, en l'últim concert de la serie de Quaresma que donerà el dimecres, dia 27, executarà un programa compost dels «Quarts» de Schumann y Dvorák, en els quals interpretarà la part de piano la distingida professora senyoreta Laura L. Oliveros, la qual tocarà ademés la «Sonata appassionata» de Beethoven.

Dien de Leipzig que l'intendent d'allí el Gran Teatre ha acceptat, pera ésser executada, la òpera «Camí del Sol» del nostre país y eminent violinista y compositor en Joan Manen. Serà estrenada pel mes de desembre o janer vinent.

A les ja publicades hi ha que afigen les constitucions en les diòssises de Toledo, Ciudad-Real, Seu d'Urgell, Almeria y Murcia.

L'Associació Musical de Barcelona, en l'últim concert de la serie de Quaresma que donerà el dimecres, dia 27, executarà un programa compost dels «Quarts» de Schumann y Dvorák, en els quals interpretarà la part de piano la distingida professora senyoreta Laura L. Oliveros, la qual tocarà ademés la «Sonata appassionata» de Beethoven.

Dien de Leipzig que l'intendent d'allí el Gran Teatre ha acceptat, pera ésser executada, la òpera «Camí del Sol» del nostre país y eminent violinista y compositor en Joan Manen. Serà estrenada pel mes de desembre o janer vinent.

NOTICIES
DE BARCELONA

LIRICH

En el Teatre Nou va estrenar-se disseta j'annunciada opereta francesa «S. A. R.» (Su Alteza Real), que fou un veritable èxit.

El llibre, de Xaudorf y Chancel, és eminentment cómic. Entre un Rey destronat, calavera y trampòs, uns ministres bufejics, una Regent enançoradissa, un cap a l'unit y uns dàmes y señores del palau burlesques y acomodatius, jugant una acció molt ben ponuda y cómica, hi passa un idilí delicat. Una reina jove, d'un país imaginari, es casada ab el fill del rey destronat per valòr d'Estat. Els joves s'envanen, però la gent del Palau mortifica seguidament al Rey consort, que no es més quel mari de la reina, fent experimentar mol humillacions y recordant que no'l volen més que pera assurar la successió al trono. El rey consort, home digne y sentimental, no pot sufrir la manera d'és ser tractat y se separa de la muller; el govern decideix portar per la forsa a viure ab la reina, però se subleva la dignitat del rey y aquest fug. Han de obrir-se les Coris y la ausència del rey es un perill pel trono: el rey, sabentlo, torna al palau però ab el propòsit de anàrsen altra vegada després de l'obertura del Parlament. La reina decideix associar al rey a la governació d'Estat; fent rey de debo, però ell ho refusa en mitj de l'esperació general: solament al saber que va ésser pare, accepta el poder.

El llibre de Xaudorf y Chancel, és eminentment cómic. Entre un Rey destronat y la intervenció dels ministres, fan riure continuament al públic, determinant en cert moments veritables onades de irades franceses. La forsa del llibre es troba que an el públic en cert moments li feyen nosa el caràcter y humorístic.

Mes a la tarda el tancament ha sigut quasi general, yegente en els passatges y llocs públics l'anunciació pròpia dels dies de festa.

Diumenge, dimarts, a dos quarts de sis de la tarda, se celebrarà en els claustres superiors de la iglesia de Santa Agnès la Junta anual reglamentaria de dames protectores del Patronat per a viure la seva dignitat.

El dimecres, dia 27, a dos quarts de sis de la tarda, se celebrarà en els claustres superiors de la iglesia de Santa Agnès la Junta anual reglamentaria de dames protectores del Patronat per a viure la seva dignitat.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana. — El núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

La música, del mestre Ivan Caryl, es d'estrucció moderna, molt ben instrumentada y adaptada sempre a la situació, que descora magistralment. Se repete la simfonia y dos números més, essent aplaudits una romana de triple, un precios concertant y un duu còmic. Greyem que en representacions successives, més segurs els actors, se'n reperen d'altres, com uns preciosos comparses del teatre y l'originalisme «Catalunya».

En el dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

El dissabte a «Creolina Vallès», il·lustració Catalana, el núm. 459 d'aquesta publicació catalana publica la escala monumental del Palau de la Música Catalana honrat se celebra l'homenatge tributat al Orfeó ab motiu de les audicions de la gran Missa de Bach; quadres de Rauchi; notes de les falles de Valencia y entre altres el retrat de la novella pianista Madriguera.

Fulla Agrícola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país
y extranger, notícies útils y demés d'interès pera la pagesia catalana

273

Al entorn de la Assamblea dels Vinyaters

Els vins espanyols a França

Per sa excepcional importància reproduim a continuació la següent carta que ha rebut l'Unió de Vinyaters de Catalunya.

Senyor president de la Unió de Vinyaters Catalans. — Barcelona.

Permeteu-me, en nom mon personal y en nom del Sindicat Regional de Beixers-Sant Pons, remerciaros per l'afectionada cordialitat ab que vareu rebre a nostres delegats.

Nostres remerciaments també a vostres col·legues que han fet a nostres amics els honors de vostra admirable capital de la Catalunya.

Com vos indicava en ma darrera carta, el consum francès ha absorbit una gran part dels nostres vins, y com havia previst, el comerç se dirigeix als vins d'Espanya.

Convé, doncs, que per l'interès solidari dels viticultors catalans i francesos, els vins importats a França siguin veritablement vins naturals, tal com es produxeixen els honrats vinyaters espanyols.

Alguns comerciants ja ens han indicat que, quanque de llurs col·legues, ab l'objecte de lucrar-hi, se proposaven importar vins espanyols falsificats, venents a prims que no corresponen a les cotisacions dels vins naturals francesos i espanyols.

Tenim, doncs, el devoir uns y altres de privar un frau perjudicial als interessos de la gent horadada, comerciants o vinyaters, de les dues bandes del Pirineu.

Vos preguem feu vigilar els ports per vostres inspectors, no solament els de Catalunya, si que també els de les altres províncies, y, particularment, el de Valencia.

Per la nostra part donem instruccions als nostres inspectors dels ports del Mediterrani y de l'Oceà, que per vigilà i inspeccionar tots els envois sostenits.

Mes pera donarvos una nova prova de nostre esperit de justícia y solidaritat, nostre Sindicat no mostrara part civil en les causes per fraus relatives als vins d'Espanya, sens informar-vosens y demanaros la vostra opinió.

D'aquesta manera els vinyaters de tots els països defensen la legalitat y puresa de llurs vins sense cap apassionament y deixant en absoluta llibertat als importadors honrats.

Rebeu, senyor president, la seguretat de nostres sentiments més afeciosos.

Jules Pastre, president del Sindicat Regional de Beixers-Sant Pons, de la C. G. V.; pel Consell d'Administració de la C. G. V., doctor Ferrerol.

En pró de la declaració de cultites y les guies de circulació

Convénut de la veritable necessitat que té totom d'intervenir en quantes qüestions afecten als seus interessos, avui vinch, com humil vinyater, a prendre part en la campanya que contra la declaració de cultites y guies de circulació se veuen des de aquesta Fulla Agrícola, per personalitats tan competents com les que han precedit.

El pendrell part no es pera combatir l'argumentació que d'una manera tan sòlida y brillant porta el senyor Raventós contra la declaració de cultites y guies de circulació, sinó pera exposar la meva opinió sobre alguns dels punts tractats per dit senyor.

El senyor Raventós, en seu llimià article del 26 de febrer, senyala com un greu perill pega al vinyater l'estol d'emplets que el Govern envia a Catalunya el dia que s'establira la declaració de cultites y les guies de circulació.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosament han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres empleats de registres pera portar els llibres que fossin convenient y fer totes les investigacions necessaries.

El mateix senyor Raventós, en apoyó dels seus arguments, diu en su escrivit per aqüell que fa oficjal, per la persecució del frau, la declaració de la cultita hauria d'ésser entenuguda per delegats del Govern y corroborada durant les veremes y en tot Espanya examinant les carregues que entren cada dia o fent un recompte al final (dintre els cellers).

Estich del tot conforme ab'lo que acabo de transcriure. Si veole que la cosa sigui ben fera, ha de ferse tal com queda indicat. — Mes, és possible fer això en tot Espanya? Avui per avuy no. Donchs, si no es possible realitzar-ho en tot Espanya per falta d'unió, els catalans que estem units hem de plegaros de braços? No, y podríem donar-nos per molt satisfechos si a Catalunya logravem lo que el senyor Raventós proposa per tot Espanya.

Bon convénut estic de que, si aguït tinguessim una declaració de cultita implantada y fossin obligatós tots els vinyaters que així patoient les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puis acabar del tot, se fassí de la manera que's vulgu, ho considero poch menys que impossible.

Creuen els qui això combaten que'l sol fer d'exigir a Catalunya la declaració de cultites y les guies de circulació, no pot ésser un gran pas pera posar fi al escandalosa fabricació del vi? Su-

pose'l seu clar criteri y els molts coneixements que's distingeixen son dos elements poderosos per ferlos veure la part de raió que puch tenir al lo que porto dit. Si això no fos prou, me permeto preguntar a dits servents: ¿Qui es que comet el frau? El vinyater o el detallista?

Suposo que'm contestaran: tots ho crech; y per això estic, persuadit que'l Consell Regional,

d'après Joseph VENTURA GAUSACHS.

Badalona.

Constitució familiar catalana

La Comissió International d'Agricultura de París, presidida per l'eminencie M. Méline, ha circulat un Questionari pera contestar pels membres que formen part d'aquesta Comissió, al objecte de que ab les respostes tingui base d'estudi peral Congrés que's farà a Bèlgica el 1913.

Un dels temes del Questionari es: «Més propis per a impedir la deserció dels camps y organització de les petites propietats rurals». Els membres a Catalunya de la esmentada Comissió són: senyors marqués de Camps, don Ignasi Girona, don Manuel Raventós, y el president del Institut Agrícola don Eusebi de Puig.

En aquest contestar les preguntes del referit tema del Questionari, presentant una síntesi admirabile, ben pensada y ben escrita, de la constitució familiar y organització de la propietat rural a Catalunya.

«L'Institut Agrícola acaba d'editar tan notable treball, que ab seguritat crida a molt l'atenció. Ens creiem obligats a donar-lo a conèixer ab alguna extensió als nostres lectors.

La primera pregunta, ve formulada així: «Indicar si l'exode de la població rural cap a les ciutats se manifesta en quines proporcions». La resposta es com segueix:

«Se manifesta en la regió catalana pero no en la proporció y en la forma que en otras regions de Espanya. Viene limitado per la organització ciutadana de la familia rural y per la organització de la propietat rústica, con espíritu y circumstancies peculiares de esta regió.

No se da el cas, no ya de que desapareça todo el vecindari, ó poco més, de un poble ó aldea, com es ocurren en algunes viles de region que es desapareixen, pero es la ciutat que de uns a altres, més ventajosament deixant el rigor de la llei. En aquest al magatzemista, crech que podria seguir-se mai teix procediment de les guies sense que això signifiqués entrebanc de cap classe a la circulació del vi.

Ja'm sembla que'n sento molts que diran que, no poguen sapiguer si el detallista fa trampa o no al vi rès hem guanyat, y que, per fer les coses a mitges, més val deixarlos tal com estaven. A aquests talis jo li diré que això no es argument de prou pes per deixarlos convençut, considerant, per mi, una senyalada victòria si ab la declaració de cultites y les guies de circulació desaparegues una part de la falsificació del vi.

Per no ferme interminable ni molest, deixo aquesta qüestió pera dir al senyor Raventós, ab tot el respecte que'm mereix, que allò d'aprovar a ciutat, y ab exagerada disciplina, tots les conclusions que's varen portar a l'Assamblea, no puch admetre de cap manera, com a empordanés que soch puix per ben dirse que nosaltres varem esser els finichs que varem promoure discussió al veure que volta aprovar l'última conclusió, que tant podria perjudicarlos. Ja que d'allà parlo no puch tacar sense fer constar la meva satisfacció al veure que ja no som sols els empordanés que que creiem un perjudici el que les comarques productores de vins de bona graduació puguen reforçarlos, y que, les d'altre graduació, no puguen rebalarlos, sinó que en el penitit número de la Fulla Agrícola, venen firmes tan autoritzades com les del senyor Puig, del senyor Riba a defensar nostre criten.

Industrials y comerciantes, salidors del campo en la lucha por la vida, al matar-se tornam aplicando el tot ó una part de les capitals, ganados en la ciutat, a la adquisició de fincas rústicas.

La intervenció que todos estos productors alejados habitualmente de sus finques, tienen en la direcció y administració de aquellas, es, en general, bastante activa; pocs són los que se reduen a ser meros recatadores de les rentas que les ofereix la liquidació anual que les presenta su administrador, pocs més no li tenen, llevando ellos mismos la direcció técnica y la administració.

Pasando al fondo de la qüestió plantead en la presente pregunta, se ha consignado que el éxodo de la población rural a las ciudades viene limitado por la organización civil de la familia rural y por la organización de la propiedad rústica. En cuanto al último de los extremos, sera tratado al contestar a las preguntas de la segunda parte del tema.

Muy someramente se dirà algo concerniente al primer de los dos extremos antedichos. La propiedad catalana tiene carácter esencialmente colectivo, poco es el individuo, todo lo es la familia. Todas las relaciones jurídicas familiares, se someten a la idea de conservar la casa solariega «pavallera». El padre, bien per disposició testamentaria, bien preventivamente por los llamados capitulos matrimoniales, — ley sobre herencia y sucesión, — no obstante los mismos no tienen la obligación de abonar a los demás hijos, hermanos del heredero, una legítima, proporcional a su fortuna, transmisionable el patrimonio y con él la casa, mas, que continúan mirando como cosa propia los legítimos hermanos, casaleros y fillls extenses, si no han contraido estada, y que serán pueros de refugi para aquells que tal vez naufraguaren en las tempestades de la vida.

Si del matrimonio no ha nascut ranç, pero si hermanos, també se conserva la casa, no se disperge el patrimonio, viene una de los hermanos, la spital, a continuació la tradició y a sostener con su mésida las cargas de la familia.

La verda es roigada de plenitud de poderes, esenyora y mayora, se la llama en el lenguaje catalán, ella tiene las riendes del governo de la casa, y gosa de amplios poderes per modelar la comunitat en futes y la familia.

En la qüestió que m'he enterat de les conclusions de la darrera Assamblea general en la que segons me digueren, una de les bases que foren apoyades, fou la de que: «L'alta circulació dels vins de que avuy difonen tots nostres caldos, quedà supermida, y subenterrà per la forma inquisitorial que cap vi pugui passar fora la porta del celler sense's rendís a patient correspondent», estic de convencut de que, si avuy se prega els vinyaters que així patoient les guies de circulació, desapareixeria el frau, si no del tot, en gran part, puis acabar del tot, se fassí de la manera que's vulgu, ho considero poch menys que imposible.

Creuen els qui això combaten que'l sol fer d'exigir a Catalunya la declaració de cultites y les guies de circulació, no pot ésser un gran pas pera posar fi al escandalosa fabricació del vi? Su-

po que'm sento molt desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosament han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats a que fa menció el mateix senyor ha d'enviarlos l'Estat, alavors si que serà un greu perjudici mirat per tots cantons; però si aquests serveys los encarregat a personal de l'Unió, del mit independent del Estat, tal com senyala don Ignasi Girona en el mateix nombre, no canviaria molt de color lo que tan negre havien vist? Dicí això perquè el senyor Raventós en son esmentat article no va suposar que els empelts forçosamente han d'ésser altres agents del Govern. Jo no ho sé pas veure això. Tal volta vagi equivocat o estigui enllauat pels meus bons desitjos de veure acaba' per sempre el frau; però la meva manera de pensar no es aquesta, sinó que això com l'Unió té vendors nomenats pels seus fills, també podrà tenir altres agents del Govern.

Si domeni per sentir quells empleats

Mercat de Barcelona

Preus corrents al mercat, donats per la Junta Sindicatal del Col·legi de Corredors Reials de Comerç de la Plaça de Barcelona.

Grans y farines

(Sense drets de consums.)

	Blats	Cereals
Cendres Castella	de 27,72 a 28,18	100 kilos
Azime Eupatoria	de 27,72 a 28,18	100 kilos
Aragó	de 27,72 a 28,18	100 kilos
Mont	de 27,72 a 28,18	100 kilos
Ullastre	de 28,00 a 28,81	100 kilos
Navarra	de 28,81 a 29,09	100 kilos
Blanquet	de 27,27 a 27,72	100 kilos
Comerç	de 27,27 a 27,72	100 kilos
Duro Andalusia	de 27,27 a 27,72	100 kilos
Yeksi	de 27,27 a 27,72	100 kilos
Theodosia	de 27,27 a 27,72	100 kilos

Farines Extra blanca n.º 1 de 24,85 a 26,65 100 kilos

Superfine id. n.º 2 de 23,95 a 23,95 100 kilos

Numeros 3 de 21,25 a 22,45 100 kilos

Numeros 4 de 22,32 a 23,25 100 kilos

Segones de 20,80 a 21,65 100 kilos

Terceres de 16,65 a 18,33 100 kilos

Quarxes de 15,93 a 17,08 100 kilos

Extra fosa n.º 1 de 45,87 a 52,88 100 kilos

Superfina 2 de 43,92 a 45,67 100 kilos

Numeros 3 de 30,41 a 31,65 100 kilos

Numeros 4 de 20,80 a 20,83 100 kilos

Terceres de 16,65 a 17,50 100 kilos

Quarxes de 13,93 a 14,18 100 kilos

Arròs València bomba 60° de 70° 100 kilos

Aromoguer 52° de 58° 100 kilos

Girofes Extra blanca n.º 1 de 16,75 a 17,95 100 kilos

Idem refres 15,47 a 16,07 100 kilos

Illaia 14,28 a 15,47 100 kilos

Mallorca 14,28 a 15,47 100 kilos

Chiros 14,28 a 15,47 100 kilos

Gandia 14,28 a 15,47 100 kilos

Tarragona 14,28 a 15,47 100 kilos

Velencia roja 17,07 a 18,07 100 kilos

Despulls Seges 2,411 a 2,500 100 litres

Comarca 2,946 a 3,025 100 litres

Prims 3,211 a 3,322 100 litres

Civada Despulls 100 kilos

Extramadura 20,25 a 20,50 100 kilos

Extremadura roja 18,50 a 18,75 100 kilos

Carlesina roja 18,50 a 18,75 100 kilos

Andalusia 18,50 a 18,75 100 kilos

Oridi Andalusia 18,50 a 18,75 100 kilos

Urgell 18,50 a 18,75 100 kilos

Aragó 18,50 a 18,75 100 kilos

Comarca 18,50 a 18,75 100 kilos

Faves Extremadura 22,25 a 22,25 100 kilos

Valencianes 22,25 a 22,25 100 kilos

Comarca 22,25 a 22,25 100 kilos

Smyrna 22,25 a 22,25 100 kilos

Mahó 22,25 a 22,25 100 kilos

Favons Xeres 22,25 a 22,25 100 kilos

Sevilla 21,70 a 22,25 100 kilos

Castello 21,70 a 22,25 100 kilos

Blaudemoro 21,70 a 22,25 100 kilos

Extranger 21,70 a 22,25 100 kilos

Comarca 21,70 a 22,25 100 kilos

Herpes Pais 21 a 21,50 100 kilos

Xipre 21 a 21,50 100 kilos

Llevor de nap. 50 a 50 100 kilos

Llinases 50 a 50 100 kilos

Pujol del pais 50 a 50 100 kilos

Patates Patates de sembra 100 kilos

Bufe Cardanya 100 kilos

Boledo Navarra 100 kilos

Frances 17,50 a 18,00 100 kilos

Vich 17,50 a 18,00 100 kilos

Verdella 17,50 a 18,00 100 kilos

Lo del Marroch

PER TELEFONI

Notícies oficials.

Les baixes

Madrid, 24, 1'25 matinada. A la Gobernació s'acaba de facilitar una telegrama oficial de Melilla que diu:

Les baixes en la operació d'ahir son: de la brigada de cavallers, el tinent coronel de Chichana, senyor López Avellaneda y els segons tinent del mateix, don Joan Rabat, don Rafael Carrer i don Joaquim Ramírez morts, que han sigut traslladats aqüestes places funeràries; ferits, el coronel mestre Manzano, el primer tinent don Joan González Moya i el segon tinent don Francisco Ruiz Ribera, de Ciudad Rodrigo, y el segon tinent de Chichana don Gabriel Llorente, contius, el tinent de Tarifa don Adel López; 29 individuals de tropa morts, enterrats al cementiri de Yadiumén; i 77 ferits.

Ademés, en la operació dels Tomats, durant el dia, hem tingut ferits el capità senyor Martínez Simancas y el tinent don Enric Cardona, de San Fernando; el tinent don Joseph Escamez, de Taxdrit, y quatre de tropa, ferits; el soldat d'artilleria Joseph Alvís, y de San Fernando el sargent Angel García y els soldats Baldomero Luengo y Deogracias Ribera.

El general Aldave elogia la direcció del combat y al general Navarro.

Ha sortit aquesta tarda un convoy ab direcció al Avencament, condut morts per portarlos a Melilla.

Aquest matí el general Navarro ab dos batallons y dues bateries ha reconegut el terreny, trobat 18 morts empachats y moltes excavacions de sepultures fets anit.

Un dels cadàvres trobats se diu que es el que manava la harca.

En previsió d'aconteixements s'han situat a les estribacions de Tirint dites costumes, que han marcat una perda muntanya y l'altra per les estribacions.

Espanya y França

Madrid, 25, 12'30 matinada. S'ha parlat molt de l'indicació de «El Imparcial» sobre la conveniència de sometre a un arbitratge les actuals diférencies entre Espanya y França.

Hi hà qui ha suposat que's tracta de una notificació oficiosa, que no hem pogut comprovar.

Telegrama oficial

Madrid, 25, 1'25 matinada. Segons un telegrama oficial, les comunes Perol y Figueira han fet ayer un passeig des dels Morts a Ulad-Ganent, tornant al campament sense nouetà.

Han arribat a la plassa els cadàvres de què es oficials per ser enterrats al cementiri de Melilla.

Arbitratge?

Madrid, 25, 1'38 mat. Dona el caràcter del article de «El Imparcial», sobre les negociacions ab França, se creu fonamental que a homes d'ara s'abriga en les esferes oficiales d'Espanya l'idea del arbitratge.

El rey s'arribrà a Ceuta

Madrid, 25, 10 mat. El Rei, quan fassí son anunciatariat a Ceuta, se proposa també visitar la plaça de Ceuta.

L'acompanyarà el ministre de Foment. Nou comandant

Alhucemas.—Hi arribarà aquesta nit el nou comandant militar senyor Gabila que ha vingut a substituir al senyor Campillo que ha sigut destinat a la direcció d'operacions en el Riu.

«A els pocs moments d'arribar va prendre'l senyor Gabila possesió de son comandat.

Els quefes

y oficiais morts

Madrid, 25, 2 tarda. Melilla.—En el cementiri de la Puríssima Concepció han sigut enterrats els quefes y oficiais morts el divendres.

La esposa del tinent Romero arribà de la península y va voler veure'l cadàvare del seu espòs.

Tan descompost estava'l cadàvare del valent oficial que's volgué evitar a la vinya l'honor de contemplar y de cap manera se li deixà veure.

El coronel Manzano té una ferida de bala en el costat esquer, ab orifici de sorrida, y el seu estat es satisfactori, dintre de la gravetat.

Els generals Aldave y Auren, que han estat ayut a l'Hospital, han conversat ab ell durant més d'una hora.

El ferit els ha fet una relació del bateig.

Tots milloren notablement.

Sols inspira inquietud l'estat de dos soldats.

El coronel ajudant don Antoni Gordon referent alguns interessants episodis del combat.

En el primer període de l'operació els hi hagueren lleugers tiretots que'n encasionaven poquissimes baixes.

A iniciars el replegament se vegé sorpresa dels accidents del terreny, una alau de moros; segurament no baxaren de 3.000.

L'escomesa fou tan brusca que va sorprendre a nostres tropes, però ben proupt's varen refer.

Creygal coronel Manzano que'l principal nucli de la harca's trobava, amagat a la barrancada des de la nit anterior.

Els dispars de nostres canons y les carregues de cavalleria ferèn una gran incisitud entre's moros.

Durant la nit se vegé que'l s'enemic encençaren llums per separar els cavares, però no tingueren temps d'acabar la fúnebre tasca y n'eren deixar 30 sense enterrar.

Quan sigué noct el tinent coronel Caballera se trobava al seu costat el cabó de Chichana, Francisco García, qui al veure que un moro desenvainava la guma per clavarla al pit del queve, li va engegar un iret de mairer, matant.

El cabó va rebre tan forta impresió, que va perdre la paraula, y ha ingressat a l'Hospital dels Docks, ahont encara no se li ha pogut curar l'atac d'affasia.

S'entendé ab els metges per escrit.

Fet un minütós reconeixement del armament y material de la columna Navarro s'ha comprovat que's va perdir solament un fusell y absolutament cap armament.

Confidencies diuen que la harca s'estava concentrant cap al zok del Arba de Sabaya y'l mont Bucharin, però que les forces no intentaran cap nova agressió, perque han sortit molt durant castigants en Ja ultima.

També diu que'l Miziz ha donat ordres pera que's enganxen joguères pera demanar contingents de reforç als mòrums del iniciac.

Han mort dos soldats més dels ferits en l'acció del divendres.

En el reconeixement practicat per la columna del general Navarro pels voluntaris del lech d'la Acció, s'han estat al jutjat a Madrid el director de «La Tribuna» y distingit tinent senyor Pérez Luguín que ha passat quanze dies en aquesta ciutat per fer informació d'aquest procés.

—Ara resulta que l'amica de la Enriqueta Martí que es processat, no's diu —que no intentaran cap nova agressió, perque han sortit molt durant castigants en Ja ultima.

També diu que'l Miziz ha donat ordres pera que's enganxen joguères pera demanar contingents de reforç als mòrums del iniciac.

Han mort dos soldats més dels ferits en l'acció del divendres.

En el reconeixement practicat per la columna del general Navarro pels voluntaris del lech d'la Acció, s'han estat al jutjat a Madrid el director de «La Tribuna» y distingit tinent senyor Pérez Luguín que ha passat quanze dies en aquesta ciutat per fer informació d'aquest procés.

—Ara resulta que l'amica de la Enriqueta Martí que es processat, no's diu —que no intentaran cap nova agressió, perque han sortit molt durant castigants en Ja ultima.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d'Igualada.

—Acaba de descobrirse un nou domicili de la Enriqueta Martí. La segrestadora va viure durant molt temps, en companyia den Joan Pujalà, a una casa de la Rambla d

